

Alþingi
Erindi nr. Þ 133/1673
komudagur 24.5.2007

EYÞING – Samband sveitarfélaga í Eyjafirði og Þingeyjarsýslum –
Strandgötu 29; 600 Akureyri; Sími 464-9933; kt. 561192-2199; Netfang eything@eything.is

Akureyri 21. maí 2007

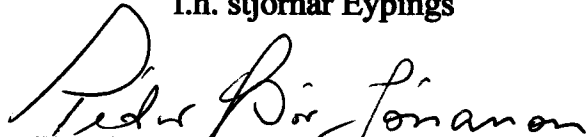
Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Stjórn Eyþings fékk til umsagnar frá umhverfisnefnd Alþingis frumvarp til laga um mannvirki, 662. mál, heildarlög. Stjórnin samþykkti eftirfarandi:

Stjórn Eyþings leggst gegn því að settur verði upp miðlægur gagnagrunnur við Byggingarstofnun eins og gert er ráð fyrir í 48. grein frumvarpsins. Gert er ráð fyrir að í gagnagrunninn verði skráðar upplýsingar um mannvirki og mannvirkjagerð um land allt. Þegar er til staðar gagnagrunnurinn Landskrá fasteigna. Byggingarfulltrúar um land allt skrá margháttadar upplýsingar í þann gagnagrunn sem farinn er að virka mjög vel gagnvart sveitarfélögum. Eðlilegt er að þróa Landskrána þannig að hún taki til þeirra upplýsinga sem þörf er á að bæta við.

Loks leggur stjórn Eyþings ríka áherslu á, með vísan til byggðaáætlunar, að hluti af starfsemi stofnunarinnar verði staðsettur í skilgreindum landshlutakjörnum á landsbyggðinni vegna hins víðtæka þjónustuhlutverks stofnunarinnar. Kveða þarf á um þetta í frumvarpinu.

f.h. stjórnar Eyþings

Þetur Þór Jónsson
framkv.stjóri

Félag byggingarfulltrúa

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Alþingi
Erindi nr. P 133/166/
komudagur 20.4.2007

Porlákshöfn 20. apríl 2007

Málið varðar umsagnir um frumvörp.

662. mál

Athugasemdir við Mannvirkjafrumvarpið frá stjórn Félags byggingarfulltrúa:

1. Mannvirkjafrumvarpið:

Frumvarp til laga
um mannvirki

Nokkrar athugasemdir við frumvarpið:

Við 5. lið 5. greinar sbr. einnig 48. grein.

Ákvæði um miðlægan gagnagrunn eins og þau eru nú í frumvarpinu verði felld út.

Rök :

Flestir byggingarfulltrúar hafa nú þegar tölvukerfi sem notuð eru við heildarstjórn málaflokksins þar með talið málavíð skipulagsfulltrúa enda þarf málaskrá skipulagsfulltrúa að vera mjög aðgengileg byggingarfulltrúa.

Í sumum tilvikum eru tölvukerfin hluti af umhaldi annarrar stjórnsýslu viðkomandi sveitarfélags .

Ákvæði 48. gr. eru óljós þar segir að Byggingarstofnun skuli starfrækja miðlægan gagnagrunn og að byggingarfulltrúum og slökkviliðum skulu hafa aðgang að honum endurgjaldslaust.

Í skýringum við greinina segir m.a. [...] Í gagnagrunninn má hugsa sér (sic !)

Að verði færðar inn umsóknir um byggingarleyfi og fylgigögn þeirra, hönnunargögn á rafrænu formi, niðurstöður úttekta, vottorð sem gefin eru út vegna mannvirkjanna auk skoðunarhandbók, gátlista og leiðbeininga [...]

Verði þetta að veruleika er fjarni því að aðgangur sveitarfélaga að gagnagrunninum verði ókeypis. Því vinna við skráningu mun vaxa og sumt sem hugmyndir eru um að skrá er óþarft, er byggingarfulltrúum gert að stórauka skráningu gegn ókeypis aðgangi að eigin upplýsingum! Afskrifa verður núverandi tölvukerfi með tilheyrandi viðbótarkostnaði við að yfirtæra núverandi upplýsingar í nýtt tölvukerfi.

Þá mun reksturs eins tölvukerfis leiða til stöðunar þar sem í dag er samkeppni um gerð og þjónustu fyrir hendi. Uppbygging þeirra tölvukerfa hefur öll verið að frumkvæði byggingarfulltrúa þessi kerfi eru í stöðugri þróun.

Verksvið byggingarfulltrúa er ekki einungis bundið útgáfu byggingarleyfa og framkvæmd eftirlits, byggingarfulltrúar hafa með höndum eftirlit með viðhaldi húsa og lóða, skilmálaeftirlit annast umsagnir um veitinga- og starfsleyfi, sinna hverskyns kvörtunarmálum og margt fleira. Allt þetta kallar á skráningu og umhald eigi stjórnsýsla að vera í samræmi við nútímakröfur.

Harðvirað tölvukerfi Byggingarstofnunar mun ekki þjóna þeim þörfum sem fyrir hendi eru, heldur leiða til tvíverknaðar, tvístra umhaldi og auka kostnað.

Nægjanlegt ætti að vera að gera kröfu um hvað byggingarfulltrúar eigi að skrá að lánmarki og að Byggingarstofnun hafi þar fullan aðgang að.

Við 8. grein.

Við 2.mgr. bætist á eftir orðunum breyta því [...], svipmóti þess eða formi , [...]

Þrátt fyrir að kröfur til útlits séu að einhverju leyti settar fram í deiliskipulagsskilmálum verður að meta fagurfræðileg áhrif bygginga við samþykkt byggingarleyfis. Eldri deiliskipulög tóku ekki til þessa þátta þannig að stór hluti byggingararfleiðarinnar lítur sínum eigin lögmálum sem ber að varðveita innan viðeigandi marka.

8.gr. Byggingarskyldar framkvæmdir - síðasta málsgrein

Varði breyting á mannvirki skv. 2. mgr. einungis útlit og form skal leita eftir samþykki sveitarstjórnar í samræmi við ákvæði skipulagslaga, sbr. 2. mgr. 37. gr. skipulagsfrumvarpsins.

Laga þarf textann til samræmis því sem lög og reglur gera ráð fyrir, því þetta gengur ekki svona ef breytingar eru gerðar á samþykktum teikningum án þess að það **breytist í okkar fælum.**

14. gr. Ábyrgð eiganda mannvirkis – d) liður

Bæta þessu við liðinn:

...sama gildir um samræmingaraðila

Við 17. grein

Ótækt er að Byggingarstofnun geti gripið inn í málsmeðferð sveitarstjórnar (byggingarfulltrúa) með þeim hætti sem ráð er fyrir gert í greininni og síðan taki byggingarfulltrúi við málinu að nýju.

Nægjanlegt ætti að vera að Byggingarstofnun gæti beitt ákvæðum um dagsektir í þeim tilvikum sem um er rætt í greininni.

Við 3. mgr.26.greinar

Byggingarstjóra er ekki heimilt að taka að sér ábyrgð á hönnun eða einstökum verkþáttum mannvirkjagerðar sem hann fer með byggingarstjórn á.

Aths.

Þetta ákvæði mun leiða af sér aukin byggingarkostnað og spyrja má til hvers er þá verið að setja ýtarleg ákvæði um gæðakerfi í mannvirkjalögin ??

Við 47. grein 7. liður

Í liðnum kemur fram að setja skuli ákvæði um framkvæmd áfangaúttekta, öryggisúttektar og lokaúttektar.

Aths.

Í greinina vantar að bæta inn ákvæði um fokheldisúttekt. Það er mikilvægt þar sem byggingarár húss er miðað við fokheldisstig og fasteignaskatta skal greiða frá því byggingarstigi . Jafnvel þyrfti að vera heimild til byggingarfulltrúa að úrskurða hvenær bygging skuli tekin til fasteignarmats þegar ekki er tilkynnt um fokheldi eins og nú eru brögð af. Þá skal haft í huga að verndun bygginga er nú miðuð við byggingarár og því mikilvægt að rétt sé skráð. Skilgreina úttektir í 3. grein.

47. gr. Setning reglugerða.

Bæta við í lok greinarinnar:

Þegar sérstaklega stendur á getur ráðherra að fenginni umsögn Byggingarstofnunar veitt undanþágu frá einstökum greinum byggingarreglugerðar.

Er ekki nauðsynlegt að í undantekningartilvikum sé opin gátt, mál getur endað í blindgötu því einhver ákvæði í lögnum geta orkað tvímælis og verið of fortakslaus.

Ákvæði til bráðabirgða – 8. liður

Eðlilegt samræmi að umrædd undanþága gildi einnig um 2. máslíð 2. mgr. 8. gr. þ.e. um eftirlit byggingarfulltrúa.

Þarna er t.d. verið að veita undanþágu á dreifikerfi sem liggja um fleiri en eitt sveitarfélag og því mismunur að veita ekki undanþágu, jafnvel sama aðila, ef það er aðeins í einu sveitarfélagi.

Umræddur máslíður er :

Sama gildir um nýframkvæmdir við fráveitumannvirki og dreifi- og flutningskerfi rafveitna, hitaveitna, vatnsveitna og fjarskipta og breytingar á slíkum mannvirkjum, enda sé um að ræða meiri háttar breytingar á hönnunarforsendum eða staðsetningu slíkra mannvirkja

Almennar athugasemdir við frumvarpið :

1. Hvers vegna er fallið frá kröfu um starfsábyrgðartryggingar ??
2. Ákvæði um gildistöku í frumvarpinu er alltof brött.
3. Samkvæmt frumvarpinu skal ráðherra setja fjölda reglugerða í þeim verða ákvæði sem taka verður tillit til við gerð verklagsreglna handbóka og gátlista sem hljóta að hafa áhrif á gerð gæðakerfa.
4. Allir aðilar í kerfinu eiga að vera með virk gæðakerfi sem taka mun langan tíma að semja og innleiða. Þetta á allt að gera á mesta þenslutíma í Íslandssögunni á sama tíma og ekki er hægt að manna stöður tæknimanna í kerfinu.

apríl 2007 / stjórn FB

Virðingarfyllt

Sigurður Jónsson , formaður Fb

skipulags- og byggingarfulltrúi Sveitarfélagsins Ölfuss
Hafnarbergi 1
815 Þorlákshöfn
sími beint 480 3800 og 896 4174 fax 480 3801
netfang: sigurdur@olfus.is
www.olfus.is

Alþingi
Erindi nr. P 133/1671
komudagur 11.5.2007

Nefndarsvið Alþingis
Austurstræti 8-10,
150 Reykjavík.

11. maí 2007

Félag íslenskra landslagsarkitekta vill þakka fyrir það tækifæri að fá að koma að athugasemdum sínum við frumvarp að nýjum mannvirkjalögum. Í heild sinni er félagið sátt við frumvarpið og lítur á það sem heillavænleg skref til framtíðar þó alltaf megi laga eitt og annað.

Athugasemdir félagsins eru færðar inn með rauðu lettri og stutt skýring er sett inn neðanmáls með hallandi og undirstrikaðri skrift. Texti sem lagt er til að falli niður er merktur blár og yfirstrikaður.

Almennt um mannvirkjalögin:

Að mati Félags íslenskra landslagsarkitekta vantar að skilgreina betur ný verkefni sem lúta að sérsviði landslagsarkitekta, svo sem á sviði mótunar landslags og umhverfis, bættra umhverfishátta, sjálfbærni og ýmsum nýjum viðhorfum sem gilda í dag.

Hér á eftir fer umsógn Félags íslenskra landslagsarkitekta og er bréfið alls 5 síður.

Virðingarfyllt,

f.h. Félags íslenskra landslagsarkitekta

Oddur Hermannsson, formaður laganefndar FÍLA.

Þskj. 1004 — 662. mál.

Frumvarp til laga um mannvirki.

(Lagt fyrir Alþingi á 133. löggjafarþingi 2006–2007.)

2. gr.

Gildissvið.

Lögin gilda um öll mannvirki sem reist eru á landi, ofan jarðar eða neðan, innan landhelginnar og efnahagslögsögunnar. Lögin gilda um alla þætti mannvirkja, svo sem gerð burðarvirkja, lagnir, þ.m.t. neysluvatnslagnir, hitalagnir, fráveitulagnir, rafagnir, loftræsilagnir, gaslagnir og öryggiskerfi, lyftur og lyftubúnað, fjarskiptabúnað og eldvamir. Lögin gilda einnig um frágang lóða, bílastæði, búnað og gróður á lóðum, skilti, gáma og leik- og íþróttasvæði.

Lög þessi gilda ekki um hafnir, varnargarða eða fyrirhleðslur, vegi eða önnur samgöngumannvirki, svo sem flugvelli, jarðgöng, vegskála eða brýr, aðrar en göngubrýr í þéttbýli.

Hér er aðeins getið nánar um frágang lóða og bætt við hugtökum eins og „frágang, bílastæði og búnað“.

Hvers vegna eru göngubrýr í dreifbýli t.d. inni í Þórsmörk eða á hálendinu ekki háð þessum lögum? Hér hlýtur að vera einhver misskilningur á ferð sem þarf að laga.

3. gr.

Skilgreiningar.

12. *Séruppráttur:* Uppdráttur sem sýnir m.a. útfærslu einstakra byggingar- og mannvirkjahluta, skipulag lóðar, lóðarfrágang og tæknibúnaðar, ásamt tilvísunum í staðla um efniskröfur og annað sem þarf til að fullgera mannvirki að utan og innan.

aðalskipulag og deiliskipulag. Skipulagsáætlun er sett fram í skipulagsgreinargerð og á skipulagsupprætti þar sem það á við.

Skýra þarf nánar sérupprætti hvað varðar sérsvið landslagsarkitekta.

5. gr.

Byggingarstofnun.

Almennt séð byrfti að skilgreina hér ný verkefni á sviði mótunar umhverfis í béttbýli, frágangi lóða og bættra umhverfishátta.

12. að annast og stuðla að rannsóknum á sviði mannvirkjamála, manngerðu umhverfi og brunavama í samvinnu við hagsmunaaðila og stuðla að útgáfu upplýsinga um þau mál,

Lagt er til að hugtakinu „manngerðu umhverfi“ verði bætt við svo lögin gefi ekki til kynna að bara sé fjallað um mannvirki sem byggingar og steypu. Til að tryggja framgang 12. liðs þarf að skilgreina fjárhæðir eða hlutfall af veltu Byggingarstofnunar sem verja skuli til rannsókna sbr. 24. gr. Vegalaga.

16. gr.

Framkvæmd eftirlits með mannvirkjum.

Eftirlit með mannvirkjum skal framkvæmt í samræmi við ákvæði skoðunarhandbóka sem Byggingarstofnun býr til á grundvelli ákvæða laga þessara og reglugerða settra samkvæmt þeim. Eftirlit skal ná til allra mannvirkjaframkvæmda sem lög þessi taka til s.s. bygginga hverskonar, umhverfis og lóða hverskonar og annarra þátta sem talin eru upp í 2. gr.

Mikilvægt er að byggingareftirlit nái einnig til lóðarframkvæmda, leiksvæða og allrar meiriháttar landsagsmótunar í landinu.

20. gr.

Hæfi skoðunarmanna.

Skoðunarmenn byggingarfulltrúa, Byggingarstofnunar eða skoðunarstofa skulu uppfylla eftirfarandi skilyrði:

a. Skoðunarmaður I: Lönmeistarar með löggildingu Byggingarstofnunar og a.m.k. tveggja ára reynslu sem slíkir af störfum við byggingarframkvæmdir eða byggingareftirlit sem viðurkennd er af Byggingarstofnun. Verkfræðingar, tæknifræðingar, arkitektar, eð-byggingarfræðingar og landslagsarkitekt með a.m.k. tveggja ára reynslu sem slíkir af störfum við byggingarframkvæmdir eða byggingareftirlit sem viðurkennd er af Byggingarstofnun.

b. Skoðunarmaður II: Verkfræðingar, tæknifræðingar, arkitektar og byggingarfræðingar með löggildingu Byggingarstofnunar sem hönnuðir aðal- eða séruppdráttar og a.m.k. þriggja ára reynslu sem löggiltir hönnuðir af störfum við byggingarframkvæmdir, hönnun mannvirkja, byggingareftirliti eða verkstjórn við byggingarframkvæmdir.

Hér hefur verksvið landslagsarkitekta fallið niður einhverra hluta vegna en hluti af dagsdaglegum störfum þeirra er mannvirkiaeftirlit með sínu sérsviði sem er hið manngerða umhverfi í allri sinni dýrð (sennilega ca. 60-70% af landsvæðum borga og bæja).

24. gr.

Löggilding hönnuða.

Rétt til að leggja fram uppdrætti vegna byggingarleyfis hafa þeir sem til þess hafa hlotið löggildingu Byggingarstofnunar. Löggildingin skiptist í eftirfarandi svið:

a. Arkitektar og byggingarfræðingar geta fengið löggildingu til að gera aðaluppdrætti, uppdrætti að skipulagi lóða og tilheyrandi deiliuppdrætti, hver á sínu sviði.

d. Innanhússarkitektar og landslagsarkitektar (landslagshönnuðir) geta fengið löggildingu sem hönnuðir séruppráttá og tilheyrandi deiliuppráttá, hver á sínu sviði.

e. Rafiðnfræðingar geta fengið löggildingu sem hönnuðir séruppráttá á sínu sviði. Ráðherra setur stærðartakmarkanir veitna í reglugerð.

Listi yfir löggilta hönnuði skal varðveittur í miðlægum gagnagrunni Byggingarstofnunar.

Í a lið er lagt til að orðalagið „uppdrætti að skipulagi lóðar“ verði fellt út og að gætt sé samræmis við d. lið sömu lagagreinar. Það verður að teljast eðlilegt að löggiltir aðilar starfi hver á sínu sviði og því óþarfi að telja upp einstaka sérsviða eins og hér er gert.

Ef þessi sjónarmið hljóta ekki hlómgrunn Nefndarsviðs Alþingis er óskað eftir að d lið verði skipt upp í tvo liði og 24. gr. verði með eftirfarandi hætti:

d. Innanhússarkitektar geta fengið löggildingu sem hönnuðir séruppráttá og tilheyrandi deiliuppráttá, hver á sínu sviði.

e. Landslagsarkitektar geta fengið löggildingu sem hönnuðir séruppráttá, uppdrætti að skipulagi lóða og tilheyrandi deiliuppráttá.

f. Rafiðnfræðingar geta fengið löggildingu sem hönnuðir séruppráttá á sínu sviði. Ráðherra setur stærðartakmarkanir veitna í reglugerð.

Með þessu móti er gætt jafnræðis á milli a og d liðar og er það réttlætismál að mati FÍla.

31. gr.

Ábyrgð og verksvið iðnmeistara.

Byggingarstjóri skal tilkynna útgefanda byggingarleyfis skriflega um þá húsasmíðameistara, múrarameistara, pípulagningameistara, rafvirkjameistara, skruðgarðyrkjumeistara, blikksmíðameistara, stálvirkjameistara, málarameistara og veggfóðrarameistara sem tekið hafa að sér að bera ábyrgð á einstökum verkþáttum framkvæmdar og nauðsynlegt er að komi að viðkomandi verki.

Mikilvægt er að starfsgreinin „skruðgarðyrkjumeistari“ hljóti viðurkenningu í íslenskum mannvirkjalögum. Gerð og uppbygging hins manngerða umhverfis er oft flókin og er því leitað til sérmenntaðra aðila eins og skruðgarðyrkjumeistara. Vegna öryggissjónarmiða eru t.d. gerðar miklar kröfur til hönnuða vegna leiksvæða, leik- og grunnskólalóða og vinna og útfærsla þeirra lóða er oftast á hendi skruðgarðyrkjumeistara. Því er mikilvægt að þeir sem framkvæmi slík verk séu viðurkenndir að verðleikum í lögum þessum.

Í opinberum framkvæmdum (allt of sjaldan því miður) er farið að krefjast þess að skruðgarðyrkjumeistari sé skráður ábyrgðaraðili lóðar enda eðlilegt að fagmenn sem lagt hafa 4-5 ára sérnám að baki séu viðurkenndir sem iðnstétt í lögum þessum.

Alþingi
Erindi nr. P 133/1658
komudagur 20.4.2007

Alþingi
lagafrumvörp
150 Reykjavík
ICELAND

Fornleifavernd ríkisins

Suðurgata 39, 101 Reykjavík
Sími: 555 6630, Bréfsími: 555 6631
Heimasíða: www.fornleifavernd.is
agnes@fornleifavernd.is

Reykjavík 17. apríl 2007

Tilvísun: Fvr 2007040012 IAS

Efni: Frumvarp til laga um mannvirki

Með bréfi dagsettu 20. mars 2007 óskaði nefndasvið Alþingis eftir umsögn Fornleifaverndar ríkisins um ofangreint frumvarp til laga. Fornleifavernd ríkisins gerir engar athugasemdir við frumvarpið.

Virðingarfyllt

Agnes Stefánsdóttir, deildarstjóri

Alþingi
Erindi nr. P 133/1645
komudagur 30.3.2007

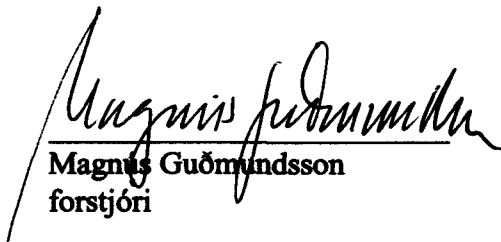
Alþingi
Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Akranesi 29. mars 2007
Tilvísun: L06010005/022.1/MG/rlb

Efni: Frumvarp til laga um mannvirki 662. mál, heildarlög

Landmælingar Íslands gera ekki athugasemdir við frumvarp til laga um mannvirki.

Með kveðju

Magnús Guðmundsson
forstjóri

Alþingi
Erindi nr. P 133/1659
komudagur 20.4.2007

CONSUMERS ASSOCIATION OF ICELAND
ASSOCIATE MEMBER OF IC, BEUC and ICRT

NEYTENDASAMTÖKIN

Nefndasvið Alþingis
Umhverfisnefnd Alþingis
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

SÍÐUMÚLA 13
108 REYKJAVÍK
SÍMI 545 1200
TELEFAX 545 1212
ns@ns.is
PÓSTHÓLF 8160
128 REYKJAVÍK

Reykjavík, 17. apríl 2007

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um mannvirki.

Með erindi dagsettu 20. mars síðastliðinn óskaði umhverfisnefnd Alþingis eftir umsögn Neytendasamtakanna vegna frumvarps til laga um mannvirki.

Neytendasamtökin gera eftirfarandi athugasemdir við frumvarpið:

a. Kostnaður við rekstur Byggingarstofnunar – Byggingaröryggisgjald.

Í 37. gr. frumvarps til laga um mannvirki kemur fram að byggingaröryggisgjald skuli innheimt til að fjármagna starfsemi Byggingarstofnunar. Er 1. mgr. 37. gr. svohljóðandi:

„Vátryggingafélög og aðrir sem annast vátryggingar skulu árlega innheimta með iðgjöldum sínum sérstakt byggingaröryggisgjald. Byggingaröryggisgjaldið skal nema 0,08 prómillum af vátryggingarfjárhæð brunatrygginga fasteigna og lausafjár, svo og samsettra vátrygginga sem fela í sér brunatryggingu. Viðlagatrygging telst þó ekki gjaldskyld trygging í þessu efni né heldur brunatryggingar skipa og flugvéla. Byggingaröryggisgjaldið skal notað til að fjármagna starfsemi Byggingarstofnunar.“

Neytendasamtökin leggjast gegn því að byggingaröryggisgjald skuli standa undir rekstri Byggingarstofnunar. Hér er um skatttöku að ræða sem bitna mun á meginþorra almennings, óháð því hvort þjónusta stofnunarinnar er nýtt. Er ljóst að þessi tilhögun mundi leiða til hærri iðgjalda þannig að neytendur beri í raun þungan af kostnaði við rekstur Byggingarstofnunar, það er ríkisstofnunar sem sinnir opinberu eftirliti á vegum ríkisins. Þá er því jafnframt mótmælt að vátryggingarfélögum sé falið að taka að sér innheimtu fyrir ríkissjóð á þennan hátt. Enn fremur er upphæð gjaldsins mótmælt en samkvæmt umsögn fjármálaráðuneytisins við frumvarpið er gert ráð fyrir að það nemi 392 milljónum kr., en heildarkostnaður Byggingarmálastofnunar nemi 380 milljónum á ársgrundvelli.

Neytendasamtökin telja hins vegar eðlilegt að kostnaður við rekstur Byggingarstofnunar greiðist af þeim aðilum sem nýta sér þjónustu stofnunarinnar og að sett verði hófleg gjaldskrá er endurspegli raunverulegan kostnað, skv. 38. og 39. gr. frumvarpsins.

Að því leyti sem slík gjaldtaka stendur ekki undir kostnaði við Byggingarstofnun telja Neytendasamtökin að rekstrarkostnaður skuli greiðast úr ríkissjóði en ekki með

gjaldtöku frá almenningi. Leggja Neytendasamtökin því til að 37. gr. frumvarpsins verði felld burt.

b. Ábyrgð eiganda mannvirkis – Ábyrgð byggingarstjóra

Í frumvarpi til laga um mannvirki er lagt til að ábyrgð eiganda mannvirkis aukist frá því sem nú er og að á móti takmarkist ábyrgð byggingarstjóra. Í 14. gr. frumvarpsins kemur fram að eigandi mannvirkis beri ábyrgð á því að farið sé að kröfum laganna og reglugerða sem verða settar á grundvelli þeirra. Í nágildandi lögum er það á ábyrgð byggingarstjóra að byggt sé í samræmi við samþykkt hönnunargögn, lög og reglugerðir. Þá hefur Hæstiréttur túlkað ábyrgð byggingarstjóra með enn rýmri hætti, sbr. H 267/2005, en þar er það niðurstaða réttarins að byggingarstjóri beri ekki eingöngu ábyrgð á því að unnið sé í samræmi við lög og reglugerðir heldur einnig á góllum sem rekja má til lakra vinnubragða iðnmeistara, ef sýnt er fram á að byggingarstjóri hafi látið slík vinnubrögð viðganga.

Samkvæmt þessum dómi ber byggingarstjóri því ábyrgð á því að þeir meistarar sem vinna við verkið viðhafi fagleg og gallalaus vinnubrögð við framkvæmd starfana. Sú niðurstaða verður að teljast eðlileg í ljósi þess að eigendur eða lóðarhafar hafa jafnan takmarkaða þekkingu á byggingarframkvæmdum og –löggjöf en byggingarstjóri er fagaðili sem hefur reynslu og menntun, sem er til þess fallin að tryggja að byggt sé í samræmi við lög og reglur og að viðhöfð séu rétt vinnubrögð.

Neytendasamtökin telja hættu á að réttaróvissa skapist ef gerðar verða slíkar breytingar á nágildandi löggjöf. Geti slíkt leitt til vafa um hvar ábyrgðin liggi. Telja Neytendasamtökin jafnframt að ákvæði þetta leggi óhóflegar byrðar á hinn almenna húsbyggjanda, sem í góðri trú ræður sér fagaðila til starfana.

Virðingarfyllst,
f.h. Neytendasamtakanna,

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Umhverfisnefnd Alþingis
Selma Hafliðadóttir
Nefndasvið Alþingis
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 20. apríl 2007
Tilvísun: 2007030018
Bréfalykill: 50.11
Verknúmer: 1227000

Efni: Umsögn Orkustofnunar um frumvarp til skipulagslaga 661. mál og frumvarp til laga um mannvirki, 662. mál.

Orkustofnun hefur borist erindi umhverfisnefndar Alþingis, dags. 20. mars 2007, þar sem óskað er umsagnar stofnunarinnar um frumvarp til skipulagslaga, 661. mál og frumvarp til laga um mannvirki, 662. mál.

Eftirfarandi er umsögn stofnunarinnar um hvort frumvarp fyrir sig:

Frumvarp til laga um mannvirki

Byggingarleyfisskylda

Samkvæmt 2. gr. frv. er lögum um mannvirki ekki ætlað að gilda um innviði eins og samgöngumannvirki. Hins vegar er sérstaklega tekið fram í 8. gr. frv. að dreifi- og flutningskerfi veitna (raf-, hita-, vatnsveitna og fjarskipta) séu leyfisskyld. Þennan greinarmun telur Orkustofnun vera óeðlilegan. Í athugasemdum um helstu nýmæli frv. segir í d-lið að rök fyrir undanþágu frá byggingarleyfisskyldu hafi verið þau að um framkvæmdir á vegum opinberra aðila hafi áður verið að ræða en það sé ekki reyndin lengur þar sem með nýlegum breytingum á raforkulögum hafi rekstrarumhverfi orkumannvirkja verið breytt. Þarna er um verulega ónákvæmni að ræða.

Með raforkulögum nr. 65/2003 var opnað fyrir samkeppni í raforkuframleiðslu. Flutnings- og dreifikerfi raforku er hins vegar háð einkaleyfum og er í höndum fyrirtækja í eigu ríkis og sveitarfélaga. Flutningsfyrirtækið Landsnet og dreifiveitur sæta eftirliti samkvæmt raforkulögum. Því gilda sömu rök um flutnings- og dreifikerfi raforku og áður voru fyrir undanþágu byggingarleyfisskyldu og sömu rök og enn gilda fyrir undanþágu samgöngumannvirkja frá skyldunni. Orkustofnun leggur því til að flutnings- og dreifikerfi raforku verði undanþegin byggingarleyfisskyldu skv. lögum um mannvirki.

Orkustofnun bendir á að skv. 3. mgr. 12. gr. frv. er ekki gert ráð fyrir öryggis-eða lokaúttekt vegna þeirra mannvirkja sem hér um ræðir, né heldur er gerð krafa um að fyrir liggi ábyrgðaryfirlýsingar byggingarstjóra vegna þeirra. Þetta telur Orkustofnun styðja skoðun stofnunarinnar um að óþarfi sé að gera mannvirkin byggingarleyfisskyld, því aðal rökin fyrir slíkri skyldu fælust væntanlega í því að öryggi þeirra sé tryggt. Stofnunin bendir á að samkvæmt gildandi lögum og 12. gr. frv. til skipulagslaga skulu allar framkvæmdir vera í samræmi við skipulag, svo byggingarleyfisskylda verður ekki réttlætt með vísun til þess.

Hins vegar telur Orkustofnun, ekki síst eftir að samkeppni komst á í raforkuframleiðslu, eðlilegt að virkjanir sæti sama formlega undirbúningi hvort sem þær eru framkvæmdar á vegum einka- eða opinberra aðila og séu byggingarleyfisskyldar. Orkustofnun bendir í þessu sambandi einnig á að verulega virðist hafa skort á að sveitarfélög hafi haft eðlilegt framkvæmdaefirlit með virkjunum á vegum einkaaðila, sem byggingarleyfisskyldar eru skv. gildandi lögum. Vill stofnunin benda á 4 nýleg dæmi um stíflurof virkjana, sem byggðar hafa verið af einkaaðilum.

Gjaldtaka

Í 1. mgr. 37. gr. frv. er kveðið á um innheimtu byggingaröryggisgjalds, sem notað skuli til að fjármagna starfsemi Byggingarstofnunar. Í 39. gr. frv. er svo heimild fyrir ráðherra til að setja gjaldskrá fyrir veitta þjónustu og verkefni sem stofnuninni er falið að annast. Orkustofnun telur að skýra þurfi skil framangreindra ákvæða, þ.e. hvar fjármögnun með gjaldi samkvæmt 37. gr. frv. sleppir og hvar gjaldtaka skv. 39. gr. frv. tekur við.

Frumvarp til skipulagslaga

Orkustofnun fagnar áformum um að samræma áætlanir um landnotkun sem varða almannahagsmuni í landskipulagsáætlun, eins og lagt er til í 10. gr. frv. Það er og hefur verið skoðun stofnunarinnar að það sé réttur vettvangur til að samræma geiraáætlanir mismunandi stjórnvalda og að taka af tvímæli um rétt hæð slíkra áætlana. Stofnunin telur að með gerð landskipulags verði unnt að kveða niður deilur um landnýtingu hinna ýmsu geira samfélagsins og um rétt hæð áætlana og áforma um framkvæmdir.

Virðingarfyllst

Elín Smáradóttir

Alþingi
Erindi nr. P 133/1654
komudagur 13.4.2007

Alþingi
Umhverfisnefnd
Austurstræti 8 – 10
150 Reykjavík

12. apríl 2007

Efni: Umsögn um frumvarp til skipulagslaga (661. mál), frumvarp til laga um mannvirki (662. mál) og frumvarp til laga um breytingu á lögum um brunavarnir, nr. 75/2000, með síðari breytingum (663. mál).

Samtök atvinnulífsins, Samorka – Samtök orku- og veitufyrirtækja, Samtök atvinnurekenda í raf- og tölvuiðnaði (SART), SVP – Samtök verslunar og þjónustu og Samtök iðnaðarins skiluðu sameiginlegri umsögn um ofangreind frumvörp á vinnslustigi til umhverfisráðuneytisins með bréfi sem dagsett er 7. september 2006. Fylgir umsögn sú bréfi þessu enda eru margar athugasemddanna í því enn í fullu gildi þótt sumar þeirra eigi ekki lengur við.

Í frumvörpum þeim sem lögð voru fyrir Alþingi var að finna umfangsmiklar breytingar frá því samtökin fjölluðu um þau á fyrri stigum. Við frumvörpin eru því gerðar eftirtaldar athugasemdir við meginatriði:

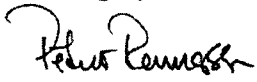
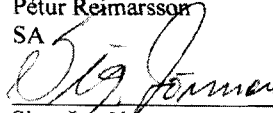
1. Miklum vonbrigðum er lýst með að engin ákvæði er að finna um byggingarvörur í frumvarpi til laga um mannvirki. Samtökin telja að einn megin kostur við Byggingarstofnun eins og gert var ráð fyrir að sú stofnun yrði byggð upp var að þar yrði að finna á einum stað þekkingu og faglega umfjöllun um öll svið byggingarmála. Samtökin lýsa yfir eindregnum stuðningi við að bætt verði inn í frumvarpið svipuðum ákvæðum og áður var að finna í sérstökum kafla um viðskipti með byggingavörur.

2. Samtökin telja óeðlilegt að kljúfa málaflökkinn í tvennt á milli Byggingarstofnunar og Neytendastofu. Það er eindregin ósk ofangreindra samtaka að Byggingarstofnun verði sú opinbera stofnun sem fer með málaflökkinn allan og í heild og heyrir undir umhverfisráðuneytið. Annað býður upp á tvöfalt kerfi, misskilning, óvissu, aukinn kostnað og óhagræði.

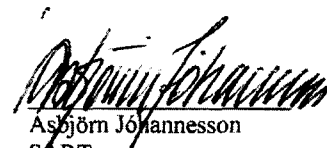
3. Í fyrri drögum og í frumvarpinu nú er gert ráð fyrir að dreifikerfi orku-, vatns- og fráveitna falli undir löginn. Á það er bent að dreifikerfin eru sérleyfisskyld og því ekki í samkeppnisumhverfi. Því er það eindregin ósk að þessi kerfi falli ekki undir löginn fremur en vegir og hafnir sbr. 2. gr. frumvarps um mannvirki.

Samtökin treysta því að þau fái frumvörp þessi aftur til umsagnar áður en þau verða að lögum og áskilja sér rétt til að gera athugasemdir við einstakar greinar þeirra.

Virðingarfyllst,

Pétur Reimarsson
SA

Sigurður Jónsson
SVP

Guðstafr Skúlason
Samorka
EYJÓLFUR BJARNASON
Eyjólfur Bjarnason
SI

Asbjörn Jónhannesson
SART

Afrit sent: Umhverfisráðuneytið, Skuggasundi 1, 150 Reykjavík
Iðnaðar- og viðskiptaráðuneytið, Arnarhvíli 150 Reykjavík

Umhverfisráðuneytið
Skuggasundi 1

150 Reykjavík

7. september 2006

Efni: Umsögn um frumvarp til skipulagslaga og frumvarp um mannvirki

Ísað er til bréfs ráðuneytisins dagsett 30. júní sl. (UMH 06060162/0012) þar sem óskað er umsagnar um tvö lagafrumvörp þ.e. um frumvarp til skipulagslaga og frumvarp til laga um mannvirki. Jafnframt er vísað til samskipta við Ingimar Sigurðsson, skrifstofustjóra í umhverfisráðuneytinu, þar sem fram kom að ekki yrðu gerðar athugasemdir við það að umsögn Samtaka atvinnulífsins bærist ráðuneytinu fyrstu vikuna í september.

Samtök atvinnulífsins, Samtök iðnaðarins, SVP-Samtök verslunar- og þjónustu, Samtök atvinnurekenda í raf- og tölvuiðnaði (SART) og Samorka (Samtök raforku-, hita-, vatns- og fráveitna) skila hér með sameiginlegri umsögn um frumvörpin en áskilja sér rétt til að koma fram með frekari athugasemdir á síðari stigum. Vegna þess að með þeim frumvörpum sem hér er fjallað um eru allar veituframkvæmdir í fyrsta sinn gerðar byggingarleyfissskyldar mun Samorka auk þess skila sérstakri umsögn þar sem fjallað verður nánar um þau áhrif sem frumvörpin munu hafa á starfsemi veitna í landinu.

Samtökin telja að sú stefnumörkun, sem í frumvörpunum felst, í meginatriðum vera til mikilla bóta. Sérstaklega er því fagnað að skilja eigi að hina pólitísku stefnumörkun sem felst í frumvarpi til skipulagslaga og faglegri og tæknilegri útfærslu mannvirkja sem felst í frumvarpi til laga um mannvirki. Einnig er það framfaraskref að Byggingarstofnun skuli vera faglegur samræmingaraðili alls byggingaefirlits í landinu og það tryggt að útfærslur séu ekki mismunandi eftir því hvaða embætti byggingafulltrúa fjallar um málin og að unnt verði að leita eftir faglegri þekkingu á þessu sviði á einum stað. Mikilvægt er einnig að gerð skuli krafa um að allir eftirlitsaðilar skuli faggiltir. Jafnframt er til bóta að verkaskipting aðila skuli skýrð og ábyrgð sömuleiðis.

Að þessu sögðu eru gerðar alvarlegar athugasemdir við nokkur lykilatriði frumvarpanna:

Veitur

Miklum efasemdum er lýst við að allar veituframkvæmdir skuli gerðar byggingarleyfissskyldar og að þær verði að sæta öryggis- og lokaúttektum byggingarfulltrúa. Á það er bent að allar heimtaugar rafveitna, hitaveitna og vatnsveitna eru eign viðkomandi veitufyrirtækja og sama á einnig við um fjarskiptalagnir. Að gera allar framkvæmdir og breytingar á þessum veitum byggingarleyfissskyldar eins og lesa má úr 2.gr., 3.gr. og 8. gr. frumvarps til laga um mannvirki er öldungis fráleitt.

Bent er á að verk þessi skipta þúsundum á ári hverju og eitt fyrirtæki sem haft var samráð við um gerð þessarar umsagnar telur að byggingarleyfissskyld verk á sínum vegum gætu verið töluvert á þriðja þúsund á ári hverju. Flestum veitum er skylt að leggja heimtaugar á sínum starfssvæðum þar sem þær hafa að auki einkarétt til starfa og að kostnaður við byggingarleyfi vegna þessa með tilheyrandi úttektum og samþykktum getur kostað upphæðir sem hlaupa hugsanlega á hundruðum milljóna króna.

Kostnaður þessi mun leggjast á notendur veitnanna, almenning og atvinnulíf og getur leitt til þess að gjald fyrir lagningu heimtaugar hækki um tugi prósent. Mikilvægt er að hugað verði að skilgreiningum ýmsum er tengjast veitunum og þær samræmdar því sem er í öðrum lögum og bent á misvísandi notkun á hugtökunum „holræsi“ og „fráveitur“.

Því er skorað á ráðuneytið að endurskoða sérstaklega þau atriði er snúa að veitum og hafa samráð við veitufyrirtækin áður en frumvarpið verður lagt fram á Alþingi en ekki verður séð að slíkt samráð hafi átt sér stað enn þá. Mjög mikilvægt er að sem mest verði byggt á innra starfi og gæðakerfi fyrirtækjanna og úrtaksskoðunum beitt. Mikil ánægja hefur verið með þróun rafmagnsöryggismála á síðustu árum og hafa flestar stærri veitur verið að innleiða gæðakerfi í sínum rekstri til að tryggja gæði og öryggi.

Byggingareftirlit og byggingaröryggisgjald

Samtökin leggja áherslu á að allt byggingareftirlit verði fært út á markaðinn þar sem einkareknar faggiltar skoðunarstofur keppa sín á milli undir yfirumsjón Byggingarstofnunar. Engin ástæða er til að vera með blandað kerfi þar sem einkaaðilar eru að keppa við opinbera embættismenn. Slíkt býður upp á hættu á mismunun og óeðlilegt er einnig að selja Byggingarstofnun og byggingarfulltrúum sjálfðæmi um hvort þessir aðilar sinni byggingareftirliti heldur á meginreglan að vera sú að þetta eftirlit sé í einkarekstri.

Andstöðu er lýst við álagningu byggingaröryggisgjalds eins og gert er ráð fyrir í frumvarpinu. Slíkt gjald mun hækka byggingarkostnað í landinu og greiðast af almenningi og atvinnulífi. Verði slíkt gjald lagt á í tolli er grundvallaratriði að það verði ekki til að bjaga samkeppni og veita tilteknum vörum forskot á kostnað annara. Nánast er útilokað að sjá fyrir alla möguleika sem upp geta komið og mjög erfitt verður að tryggja jafnræði í raun. Sem dæmi má nefna húseiningar (innlendar eða innfluttar) geta borið gjald að fullu en vinna sem unnin er á byggingarstað við sambærilega smíð ber ekki gjald.

Á það er bent að samkvæmt heimasíðu Brunamálastofnunar voru tekjur hennar á síðasta ári um 215 mkr og hagnaður um 70 mkr (40 mkr 2004) og að tekjur Neytendastofu af rafmagnsöryggismálum eru taldar vera um 180 mkr á sama tíma. Þannig eru heildartekjur ríkisins vegna starfsemi þeirrar sem ætlunin er að færa undir Byggingarstofnun líklega nálægt 400 mkr. Auk þessa má benda á að ríkið hefur nú verulegar tekjur af vörugjöldum af byggingarvörum (lauslega áætlað allt að 2000 mkr á ári) þannig að innheimt gjöld af atvinnugreininni eru því langt umfram þann kostnað sem ætlunin er að leggja til Byggingarstofnunar. Það er því nauðsynlegt að fyrirhuguð gjaldtaka verði metin með hliðsjón af þeim gjöldum sem þegar eru lögð á atvinnugreinina.

Rafmagnsöryggi

Á undanförmum árum hefur verið mikil sátt um þróun eftirlits með rafmagnsöryggi. Hið opinbera eftirlit hefur byggst á úrtaksskoðunum þar sem tekið hefur verið mið af innra starfi fyrirtækjanna og árangurs þeirra í fyrri úttektum. Eftir því sem fyrirtækin standa betur að sínum málum hefur verið dregið úr ytra eftirliti. Mikilvægt er að við þessu verði ekki hróflað. Engin leið er að átta sig á því í frumvarpi til laga um mannvirki hvernig ætlunin er að þessum málum verði fyrir komið í framtíðinni og nauðsynlegt að skýrt verði á um það kveðið í frumvarpinu.

Þá skal tekið fram að efasemdir eru meðal rafverktaka um þá ráðstöfun að flytja rafmagnseftirlit frá Neytendastofu til Byggingarstofnunar og jafnframt er þess eindregið óskað að haft verði samráð við samtök rafverktaka (rafmagnsiðnaðinn) við áframhaldandi vinnslu frumvarpsins.

Byggingarstjórn

Í frumvarpi að lögum um mannvirki er gert ráð fyrir því að um þrjá flokka byggingarstjóra sé að ræða þar sem heimildir til að starfa sem byggingarstjóri í hverjum flokki fyrir sig fari eftir menntun og reynslu og að það tengist tegund og stærð framkvæmdanna. Það er skoðun samtakanna að réttara sé að hafa einn flokk byggingarstjóra og láta aðila markaðarins um að velja sér hæfa byggingarstjóra. Vafi getur leikið á í hvaða flokki ákveðin framkvæmd á heima og ekki liggur t.d. ljóst fyrir hvaða munur er á „einföldu atvinnuhúsnæði“ sem fellur undir 1. tl. 26. gr. frumvarpsins og öðru atvinnuhúsnæði sem fellur undir 3. tl. sömu gr.

Þá er mótmælt því að tæknimenntaðir einstaklingar fái einungis að starfa við byggingarstjórn skv. 1. og 3. tl 26. gr. hafi þeir hlotið viðurkenningu Byggingarstofnunar sem hönnuðir aðal- eða séruppdráttar. Samtökin telja óraunhæft að gera þá kröfu til byggingarstjóra að þeir hafi viðurkenningu sem hönnuðir enda er stór hópur tæknimanna sem starfar aldrei inn á verkfræðistofu við hönnun heldur fer beint út í verktakafyrirtæki og starfar þar við stjórnun framkvæmda. Þessi krafa er heldur ekki gerð til þeirra sem falla undir 4. mgr. 27. gr. og skapast þannig misræmi sem ástæðulaust er að efna til.

Önnur atriði

Lagt er til að sett verði á laggirnar fagráð atvinnulífs og Byggingarstofnunar á svipaðan hátt og gert er ráð fyrir í 35. gr. laga nr. 91/2006 um mælingar, mæligrunna og vigtarmenn. Fagráðið veiti atvinnulífi og stjórnvöldum ráðgjöf á þessu sviði og fjalli um drög að stjórnvaldsfyrirmælum og gjaldskrá. Einnig má benda í þessu samhengi á fjarskiptaráð sem starfar skv. lögum um fjarskipti sbr. reglugerð nr. 464/2006.

Mikilvægt er að frestur sá sem veittur er til að hefja framkvæmdir skv. 15. gr. frumvarps til skipulagslaga verði lengri en 12 mánuðir. Bent er á að hér getur verið um mjög umfangsmiklar framkvæmdir að ræða þar sem ljúka þarf hönnun og fjármögnun eftir að leyfi hefur verið gefið út. Auk þess getur kæra til úrskurðarnefndar skipulags- og byggingarmála seinkað því um marga mánuði að framkvæmdaleyfi liggi fyrir í raun. Lagt er til að umræddur frestur verði lengdur í a.m.k 2 ár. Sama á einnig við um frest til að hefja framkvæmdir skv. frumvarpi til laga um mannvirki.

Á undanförunum árum og áratugum hefur svokallað CE-kerfi verið að ryðja sér til rúms í Evrópu og er mikilvægt að hér á landi verði ekki farið hraðar í þróun kerfisins en almennt á sér stað í Evrópu.

Að lokum

Samtökin fagna því að hafa fengið tækifæri að tjá sig um frumvörpin á þessu stigi og lýsa sig reiðubúin til frekara samráðs um málið. Það er sérstaklega mikilvægt vegna þess að frumvörpin eru ekki fullunnin og í þau vantar lýsingu á þeim lagaákvæðum sem falla eiga brott og ekki er unnt að sjá fyrir breytingar sem frumvörpin geta haft í för með sér nema það liggi fyrir. Ekki fylgir heldur með mat á frumvörpunum samkvæmt lögum um opinberar eftirlitsreglur frá 1999 og þeim kostnaði sem fyrirhuguðum breytingum fylgja og það gerir torvelt að sjá fyrir afleiðingar frumvarpanna.

Virðingarfyllst,

Samtök atvinnulífsins

Samtök iðnaðarins

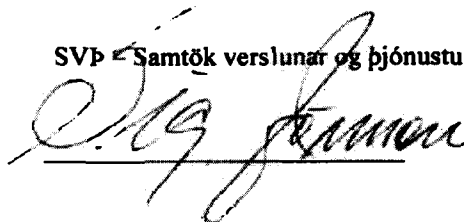
SART – Samtök atvinnurekenda í raf og tölvuiðnaði

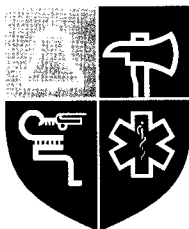

Samorka

SVÞ – Samtök verslunar og þjónustu

Alþingi
Erindi nr. P 133/1666
komudagur 9.5.2007
24. apríl 2007

Umhverfisnefnd Alþingis
B.t. Selmu Hafliðadóttur
150 Reykjavík

Undirritaður hefur að ósk yðar skoðað frumvarp til laga um breytingar á brunalögum, og ný lög um mannvirki og skipulag. Eftirfarandi athugasemdir eru gerðar við frumvörpin:

Athugasemdir við frumvarp til laga um breytingu á lögum um brunavarnir.

1. Ekki er kveðið á um klippuvinnu við björgun úr bílflökum. Klippuvinna er mjög veigamikill þáttur í lífbjörgun og ætti því að vera sjálfsagður hlutur að kveðið sé á um það í lögum í hvers verkahring hún er. Þrátt fyrir þetta sinna flest slökkvilið í landinu þessu verkefni án þess að fá til þess sérstaka fjármuni. Að þessu verkefni sé sinnt af slökkviliðum er í samræmi við það sem tíðkast í löndunum í kringum okkur. Þetta er gamalt mál sem ítrekað hefur verið rætt við umhverfisráðuneyti, og nú nýlega við dómsmála- og samgönguráðuneyti. Nú hafa dómsmála- og samgönguráðuneyti sent frá sér álit um þetta, og er inntak þess að þessi mála-flokkur sé best kominn hjá umhverfisráðuneyti og geti þar með verið verkefni slökkviliða. Bent skal á að stjórn Slökkviliðs höfuðborgarsvæðisins hefur rætt um hvert áframhald þessarar þjónustu muni verða ef hún verði ekki færð til slökkviliðs með lögum.
2. Í 7. gr. frumvarpsins sem tekur til breytinga á 12. gr. laganna er lögð til sú nýjung í hlutverki eldvarnaeftirlits sveitarfélaga að það gefi umsagnir um brunavarnir við meðferð byggingarleyfisumsókna. Í 16. gr. 4. mgr. frumvarpsins til laga um mannvirki er það hinsvegar val byggingarfulltrúa hvort hann leita umsagnar t.d. slökkviliðs eða heilbrigðiseftirlits við yfirferð aðaluppdráttá. Hér virðist nokkur mótsögn á ferðinni, þ.e. byggingarfulltrúi má velja en slökkviliðsstjóri skal. Það er mjög gott ákvæði í mannvirkjalögum að byggingarfulltrúi hafi heimild til að óska aðstoðar frá öðrum opinberum aðilum vegna þessa, en orðalag í brunalögum mætti vera á þessa leið: “gefa umsagnir um brunavarnir við meðferð byggingarleyfisumsókna *óski byggingarfulltrúi þess*”. Þótt þetta verklag hafi verið viðhaft á höfuðborgarsvæðinu um lang árabíl er vert að hafa í huga að vegna stærðar eru slökkvilið í landinu misvel í stakk búin til þess að veita þessa þjónustu. Eðlilegt er því að byggingarfulltrúar geti valið að fela skoðunarstofu þetta verkefni.

X

Athugasemdir við frumvarp til laga um mannvirki.

662. mál

1. Í 24. gr. frumvarpsins er fjallað um löggildingu hönnuða. Það er athyglisvert að hvergi í frumvarpinu kemur orðið “brunahönnun” fyrir. Þrátt fyrir það er fjallað um brunahönnun í nógildandi byggingarreglugerð og nokkur fjöldi verkfræðinga hefur aðalstarf sitt við brunahönnun. Enda er slík hönnun veigamikill hluti af

hönnun flestallra stærri og flóknari mannvirkja. Samkvæmt upplýsingum Brunamálastofnunar er sérstök reglugerð um brunahönnun í farvatninu, en spyrja má um lagastoð slíkrar reglugerðar ef lögin kveða ekki á um slíka hönnun. Hér ekki mælt með að brunahönnuðir þurfi sérstaka löggildingu til jafns við aðra sérhönnuði sem fjallað er um í greininni, heldur að brunahönnunin sem slík verði tilgreind. Í gildandi byggingarreglugerð er skýrt kveðið á um að brunavarnir skuli færðar inn á aðaluppdrátt sem er á ábyrgð aðalhönnuðar. Ef brunahönnun mannvirkja fer út fyrir það sem forskriftarákvæði byggingarreglugerðar kveða á um, þarf aðalhönnuður óhjákvæmilega að leita aðstoðar brunahönnuðar. Hætt er við að ábyrgðarmörk milli hönnuða geti hér orðið óskýr þar sem þetta hönnunarsvið er látið liggja milli hluta í lagafrumvarpinu.

2. Í greinum 34 - 35 í frumvarpinu er fjallað um öryggis- og lokaúttektir og er tilgreint að fulltrúi slökkviliðs skuli vera viðstaddur. Hér er þörf á að tilgreina hvert hlutverk þessa fulltrúa er. Verður t.d. hægt að veita byggingu öryggisúttekt gegn vilja slökkviliðsstjóra? Þá er vert að benda á að í lokaúttektum koma oft upp mál þar sem reynir á sérþekkingu og reynslu fulltrúa slökkviliðsins.

Athugasemdir við frumvarp til laga um skipulag.

Hér eru nokkrar hugleiðingar fremur en athugasemdir um öryggi og skipulag. Séu mál skoðuð í víðu samhengi ákvarðast öryggi samfélags að nokkru leyti í skipulagi. Má þar nefna aðkomumöguleika slökkviliðs og lögreglu, fjarlægð milli bygginga og fjarlægð íbúðarbyggðar frá hættulegri starfsemi. Dæmi um vandamál af þessum toga er byggðapróun í grennd við sprengiefnageymslu á Hólmsheiði, en þar er byggð komin of nálægt geymslunni miðað við gildandi reglugerð þar um. Það er vafalítið erfitt að kveða á um stórt og smátt í lögum, en spurning er hvort ekki eigi að lögfesta að skipulag fái sérstaka rýni m.t.t. samfélagslegra öryggisþátta eða almannaheilla. Í skipulagsreglugerð væri síðan hægt að útfæra nánar hvað skuli rýnt og af hverjum.

Virðingarfyllst,

Jón Viðar Matthíasson,
slökkviliðsstjóri höðurborgarsvæðisins.

Alþingi
Erindi nr. P 133/1651
komudagur 16.4.2007

Nefndasvið Alþingis
Selma Hafliðadóttir, nefndarritari
Austurstræti 8 - 10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 11. apríl 2007
Tilvísun: 2007030045/90.12
GG/BH
Tilv. ykkar: 20.03.2007

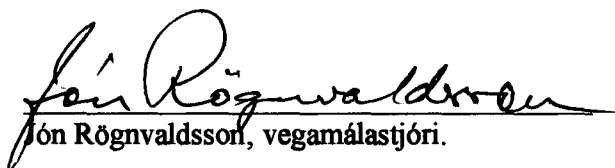
Efni: Frumvarp til laga um mannvirki, 662. mál.

Með bréfi dags. 20. mars 2007 óskar umhverfisnefnd Alþingis umsagnar um frumvarp til laga um mannvirki, 662. mál, heildarlög.

Samkvæmt 2. mgr. 2. gr. umrædds frumvarps er ekki gert ráð fyrir að vegir og önnur samgöngumannvirki falli undir gildissvið laganna.

Gerir Vegagerðin því ekki athugasemdir við frumvarpið.

Virðingarfyllst

Jón Rögnvaldsson, vegamálastjóri.

Alþingi
b/t Selmu Hafliðadóttur
Nefndasvið
150 REYKJAVÍK

Reykjavík 5. júlí 2007

Tilvísun: 200703-0106/
0.03.01

Varðandi: Frumvarp til laga um mannvirki

Vinnueftirlitið hefur haft til umfjöllunar frumvarp til laga um mannvirki sem lagt var fyrir 133. löggjafarþing. Í frumvarpinu er gert ráð fyrir að málefni er varða lyftur til fólks- og vöruflutninga verði flutt frá Vinnueftirlitinu til nýrrar Byggingastofnunar. **Vinnueftirlitið er mótfallið þessara breytingu og er rökstuðning fyrir þeirri afstöðu að finna hér fyrir neðan.**

Fyrst ber að nefna aðdraganda málsins sem gera verður athugasemd við. Nefnd sú sem undirbjó frumvarpið hafði ekki samband við Vinnueftirlitið og kynnti sér ekki, að því séð verður, hvernig staðið er að lyftuöryggismálum af hálfu stofnunarinnar. Engin greining hefur verið gerð á því hvaða afleiðingar þessi tilflutningur hefði fyrir starfsemi Vinnueftirlitsins.

Stjórnsýsla lyftuöryggismála og eftirlit með öryggi fólks- og vöruylfta hefur verið hjá Vinnueftirlitinu og forverum þess frá því fyrst voru sett stjórnsýslufyriræli um þau mál hér á landi. Ástæða þess er sú að hjá þeirri stofnun sem hefur með höndum öryggismál á vinnustöðum verður að vera til staðar þekking á véltæknilegum öryggismálum sem einnig er nauðsynleg vegna öryggismála lyftubúnaðar. Auk þess er slíkur búnaður notaður bæði af almenning og fólki við hin ýmsu störf. Ekki hefur þótt skynsamlegt að byggja upp slíka þekkingu og reynslu hjá fleiri en einni stofnun.

Okkar löggjöf á sviði öryggismála vinnustaða sem og hvað varðar lyftur hefur tekið mið af danskri löggjöf. Í Danmörku er nýverið búið að fara yfir þessi mál og þar hefur verið ákveðið að stjórnsýsla lyftumála verði áfram í höndum danska Vinnueftirlitsins.

Hjá Vinnueftirlitinu starfar sérstök tæknideild sem sérhæfir sig í öryggismálum hvers kyns vélbúnaðar, þar á meðal lyfta. Deildin hefur þekkingu á tilskipunum ESB á þessu sviði og aðstoðar við setningu reglugerða á grundvelli þeirra. Hún tekur jafnframt þátt í samstarfi Norðurlanda og ESB um þessi málefni og hefur víðtæka þekkingu á staðlasetningu á þessu sviði.

Reglubundið eftirlit með fólks- og vöruylftum er framkvæmt af eftirlitsumdæmum Vinnueftirlitsins sem eru 8 talsins með skrifstofur á Akranesi, Ísafirði, Sauðárkróki, Akureyri (útibú á Húsavík), Egilsstöðum, Hveragerði (útibú í Vestmanneyjum),

Reykjanesbæ og Reykjavík. Vinnueftirlitið hefur ávallt lagt áherslu á að dreifa verkefnum til umdæmanna og vera með sem öflugasta starfsemi vítt og breytt um landið. Lyftueftirlitið er eitt af verkefnum umdæmanna og tekjur af því eru hluti fjárhagslegrar undristöðu að starfsemi þeirra.

Í ljósi ofanritaðs eru meginrök Vinnueftirlitsins gegn því að flytja lyftumálefnið til nýrrar Byggingastofnunar eftirfarandi:

1. Stjórnsýsla þessara mála fellur vel að tæknilegum öryggismálum vinnustaða sem eru hjá stofnuninni. Í 3. gr. laga nr. 46/1980 með síðari breytingum er gert ráð fyrir að stofnunin geti haft slík verkefni með höndum. Staðgóð þekking er til staðar á þessum málum hjá stofnuninni og þarf að vera áfram vegna hliðstæðs búnaðar sem notaður er á vinnustöðum. Lyftumálin eru einungis hluti af starfi viðkomandi sérfræðinga og því yrði ekki unnt að fækka tæknilegum sérfræðingum hjá stofnuninni vegna tilflutningsins.
2. Eftirlit með lyftum og lyftubúnaði er í höndum eftirlitsumdæma Vinnueftirlitsins og er þar sambætt öðru vinnuvéla- og tækjaeftirliti. Utan höfuðborgarsvæðisins er um að ræða hluta úr stöðugildi í hverju umdæmi, en verkefnið er þó mikilvægt til þess að stofnunin geti haldið úti þeirri umdæmisstarfsemi sem nú er. Ekki yrði unnt að fækka starfsliði umdæmanna, utan Reykjavíkur, ef verkefnið yrði flutt og því yrði að bæta stofnuninni tekjumissinn. Gróflega áætlað er það ekki undir 6 – 8 mkr.
3. Skráning á lyftur og eftirliti með þeim er hjá Vinnueftirlitinu og er þar sambætt annarri tækja- og vinnuvéla-skráningu. Hagkvæmt er að reka slíka skráningu í einu lagi.
4. Hafi stjórnvöld hug á að færa þetta eftirlit út á markað má með eðlilegri aðlögun gera þó Vinnueftirlitið fari áfram með stjórnsýsluna. Slíkt hefur þegar verið gert hvað varðar úttekt á nýjum lyftum.
5. Vinnueftirlitið hefur haft gott samstarf við Brunamálastofnun, byggingafulltrúa og fleir aðila sem að slíkum málum komu. Ekki er fyrirsjáanlegt annað en að það muni gilda um fyrirhugaða Byggingastofnun.

Verði ekki fallist á að ákveða nú að lyftumálefnið verði áfram hjá Vinnueftirlitinu til frambúðar er til vara lagt til að sett verði ákvæði til bráðabirgða er hljóði þannig:

Fram til 1. janúar 2012 skal Vinnueftirlit ríkisins fara með stjórnsýslu lyftumálefna eins og verið hefur. Fyrir 1. janúar 2012 skal endurskoða framkvæmd þessa málaflokks.

Virðingarfyllst

Eyjólfur Sæmundsson

Forstjóri

Alþingi
Erindi nr. P 133/1663
komudagur 24.4.2007

Endurskoðun skipulags- og byggingarlaga

X Frumvarp til laga um mannvirki 662. mál
Frumvarp til skipulagslaga
lagt fyrir Alþingi á 133. löggjafarþingi 2006 – 2007

Tillögur og ábendingar Öryrkjabandalags Íslands.

■65. gr. [Allir skulu vera jafnir fyrir lögum og njóta mannréttinda án tillits til kynferðis, trúarbragða, skoðana, þjóðernisuppruna, kynþáttar, litarháttar, efnahags, ætternis og stöðu að öðru leyti. Konur og karlar skulu njóta jafns réttar í hvívetna.]¹⁾

¹⁾L. 97/1995, 3. gr.

(Úr stjórnarskrá Lýðveldisins Íslands)

The Convention on the Rights of Persons with Disabilities and its Optional Protocol opened for signature on 30 March 2007

Article 9 Accessibility

1. To enable persons with disabilities to live independently and participate fully in all aspects of life, States Parties shall take appropriate measures to ensure to persons with disabilities access, on an equal basis with others, to the physical environment, to transportation, to information and communications, including information and communications technologies and systems, and to other facilities and services open or provided to the public, both in urban and in rural areas. These measures, which shall include the identification and elimination of obstacles and barriers to accessibility, shall apply to, inter alia:

(a) Buildings, roads, transportation and other indoor and outdoor facilities, including schools, housing, medical facilities and workplaces;

(<http://www.un.org/esa/socdev/enable/index.html>)

Inngangur:

„Allir skulu jafnir fyrir lögum“ segir í 65. gr. stjórnarskrárinnar og í 9. grein sáttmála Sameinuðu þjóðanna um rétt fólks með fötlun stendur:

“Accessibility,

1. To enable persons with disabilities to live independently and participate fully in all aspects of life, States Parties shall take appropriate measures to ensure to persons with disabilities access, on an equal basis with others, to the physical environment,...

Þetta eru grundvallaratriði þegar rætt er um skipulags- og byggingarlög. Það er sama um hvað er rætt: menntun, starf, heilsugæsla eða félagslega þátttöku, ekkert af þessu getur talist á jafnræðisgrundvelli ef aðgengi er ekki að þeim byggingum sem um er rætt, götur, lóðir, útvistarsvæði eða þjóðgarða, svo dæmi séu tekin.

Öryrkjabandalag Íslands (ÖBÍ) hefur átt fulltrúa í bakhópi nefndar sem unnið hefur að endurskoðun byggingarhluta núgildandi skipulags- og byggingarlaga frá 2003. ÖBÍ telur að þar hafi verið vel að verki staðið, en harnar um leið, að hafa ekki fengið að koma að skipulagshlutanum með sama hætti. Öryrkjabandalag Íslands hefur að kjörorði: „Ekkert um okkur án okkar“. Þetta á ekki hvað síst við er unnið er að löggjöf eins og skipulagslög og lög um mannvirki sem hefur gífurleg áhrif á möguleika lang flestra félaga bandalagsins.

ÖBÍ hefur lagt inn athugasemdir við drög að frumvarpi til laga um mannvirki þrisvar sinnum. Fyrst 15. september 2004, í annað sinn 18. janúar 2006 og að auki sumarið 2007. Þessar athugasemdir voru kynntar og ræddar af stjórnnum Sjálfstjórnar, landssambands fatlaðra, Blindrafélagsins, Félagi heyrnalausra, SEM ásamt ferlinefnd og framkvæmdastjórn ÖBÍ. Helstu áhersluatriði voru fjögur: Í fyrsta lagi að í markmiðsgrein kæmi „aðgengi fyrir alla“, í öðru lagi mikilvægi viðurlaga ef aðgengi væri ekki eins og kveðið væri á um í lögum, þriðja lagi: að skila þurfi inn „aðgengishönnun“ (sbr. brunahönnun) og í fjórða lagi lagði ÖBÍ á það mikla áherslu að bókin AÐGENGI FYRIR ALLA yrði sett á Netið, aðgengileg öllum. Þessar athugasemdir hafa verið teknar til greina, þó mis mikið og mis skýrt. Þá leggur ÖBÍ áherslu á að bandalagið verði haft með í samráði við smíði reglugerða, mannvirki og skipulagsreglugerð.

ÖBÍ leggur áherslu á að þessir lagabálkar hafi ákveðna samhljómun, annars vegar lög um mannvirki, sem eru fyrst og fremst tæknilegs eðlis og hins vegar lög um skipulag sem eru mjög svo pólitísk, t.d. hvar á að vera aðgengi, hve gott og fyrir hveja?

Farið hefur verið yfir frumvarp til laga um mannvirki. Hér á eftir eru athugasemdir við hvern kafla og þá grein er um getur.

Frumvarp til laga um mannvirki:

I. kafli. Almenn ákvæði:

1. gr. e-liðar: „Að stuðla að aðgengi og frágengi fyrir alla.“

Öryrkjabandalag Íslands og þær stjórnir aðildarfélaga þess sem drögin hafa verið kynnt fyrir álíta að hér sé um mjög mikilvægt nýmæli að ræða. Flestir hefðu viljað að fastar væri kveðið að orði og með stoð í 65. gr. strjómarskrárinnar og annara laga er gera kröfu um jafnan rétt allra, teljum við standa ætti: „Að tryggja aðgengi fyrir alla“

Í drögunum sem kynnt voru á netinu sumarið 2007 var talað um „Frágengi“, sem er nýyrði í þessu sambandi er afar mikilvægt. Hingað til hefur ekki verið tekið tillit til allra í flóttaleiðum og má þar benda á að ef eldur kemur upp er stranglega bannað að nota lyftur. Lyftustokkar draga til sín eld og magna upp, líkt og skorsteinn við arinn. Í flestum stórum opinberum byggingum hafa verið gerðar áætlanir til leysa þessi mál í neyðartilvikum, en þá ávalt með utanaðkomandi aðstoð, en ekki möguleikum þeirra sem erfitt eiga um hreyfingu, eða lenda í vanda vegna sjónskerðingar, að ekki sé talað um þá sem ekki heyra í brunabjöllu. Þetta þarf að leysa og þó flestir skilji „aðgengi“ á þann vega að það þýði jafnframt að hægt sé að fara til baka, þá er það ekki alltaf tryggt, sbr. það sem sagt er um lyftur hér að framan og flóttaleiðir. Mikilvægt er að skilgreina þetta í reglugerð, en auk þess ætti að skilgreina „aðgengi fyrir alla“ í skilgreiningum í 3. gr.

3. gr. Skilgreiningar. Lagt er til að hér komi skilgreining á hugtakinu: „aðgengi fyrir alla“ með tillit til þess sem segir hér að framan

Einnig þarf að skilgreina „aðgengishönnun“. Sjá athugasemdir við 47. gr. Setning reglugerða,

II. kafli, Stjórnvöld mannvirkjamála:

ÖBÍ hefur miklar væntingar til þessarar nýju stofnunar. Aðgengi fyrir alla er okkur mjög mikilvægt og er forsenda fyrir þátttöku fjölmargra í samfélaginu, sem nú eru dæmdir úr leik. Má þar minna á 2. tölulið 5. gr. er telur upp helstu verkefni Byggingarstofnunar: „2. að annast aðgengismál“. Nánari útfærsla veður vonandi í reglugerð.

III. kafli, Byggingarleyfi:

8. gr. Byggingarleyfissskildar framkvæmdir.

ÖBÍ skilur þetta svo að öll mannvirki skuli leyfissskyldar, annað hvort hjá byggingarfulltrúa og annars Byggingastofnun og skuli þá „aðgengileg öllum.“

IV. kafli, Ábyrgð eiganda og framkvæmd byggingareftirlits

ÖBÍ leggur áherslu á að ábyrgð sé ljós og hvert sé hægt að koma með athugasemdir eða kæra ef ekki er allt eins og á að vera samkvæmt lögum þessum og reglugerð.

ÖBÍ vonast til að Byggingarstofnun beiti virku eftirliti til „aðgengis fyrir alla“.

V. kafli, Hönnun mannvirkja:

21. gr. Hönnunargögn.

ÖBÍ leggur til að síðasta setning í seinni málsgrein verði: „Til fylgiskjala heyra m.a. byggingarlýsingar, aðgengishönnun, greinargerðir, forsendur og útreikningar.“

Hér mætti koma grein um „aðgengishönnun“. Nánari lýsing og hvar hún eigi við.

VI. kafli, Byggingastjórar og iðnmeistarar:

Engar athugasemdir

VII. kafli, Eftirlit með mannvirkjagerð:

35. gr. Lokaúttekt.

ÖBÍ leggur til að ákvæði fimmtu málsgreinar verði svohljóðandi:

„Komi í ljós við framkvæmd lokaúttektar að mannvirki uppfyllir ekki Öryggis-, hollustu- eða aðgengiskröfur getur eftirlitsaðili fyrirskipað lokun mannvirkis og lagt fyrir eiganda þess aðbæta úr og skal þá lokaúttektarvottorð ekki gefið út fyrr en það hefur verið gert.“

Mikilvægt er að mannvirki sem skulu vera aðgengileg öllum verði ekki tekin í notkun án lokaúttektar, a.m.k. hvað varðar „aðgengi fyrir alla“!

IX. kafli, Gjaldtaka og leyfisgjöld:

Engar athugasemdir

X. kafli, Þvingunarúrræði og viðurlög:

ÖBÍ teiur mjög mikilvægt að í næst síðustu málsgrein 42. gr. verði aðgengi fyrir alla með í upptalningunni og að málsgreinin verði svohljóðandi:

„Reynist öryggi mannvirkis ábótavant eða aðgengi fyrir alla ekki eins og aðgengishönnun gerir ráð fyrir við öryggis- eða lokaúttekt þess eða það telst skaðlegt heilsu skal útgefnadi byggingarleyfis fyrirskipa lokun þess og koma í veg fyrir að mannvirki verði tekið í notkun fyrr en úr hefur verið bætt.“

X. kafli, Ýmis ákvæði:

47. gr. Setning reglugerða.

Hér telur ÖBÍ að í 2. tölulið verði nefnd „aðgengishönnun“, sem er eitt af þeim atriðum sem ÖBÍ leggur hvað mesta áherslu á.

Við meirihátta breytingar á eldra húsnæði er mikilvægt að verði hugað að aðgengi fyrir alla. Þetta var í reglugerð við eldri byggingarlög í tegslum við kafla um lyftur. Þetta ákvæði hefur af einhverri ástæðu fallið niður og er þess farið á leit af háflu ÖBÍ að tryggt verði með lögum eða reglugerðum að við meiriháttar breytingar á eldra húsnæði verði endurbætur hafðar með þeim hætti að byggingin verði aðgengileg öllum.

Frumvarp til skipulagslaga

Umhverfið ræður miklu um um líðan mannsins. Vel grunduð skipulagslög eru því ein helsta forsenda fyrir góðu samfélagi og er mikilvægt að markmið þeirra laga sé skýrt og öllum í hag.

Öryrkjabandalag Íslands fagnar að í markmiðsgrein frumvarpsins sé komið í „e. lið að tryggja...//...útlit bygginga og form og aðgengi fyrir alla.“

Mikilvægt er að í 3. grein skilgreiningar verði „aðgengi fyrir alla“ skilgreint.

Eini staðurinn í frumvarpinu þar sem skilgeint er aðgengi, að einhverju leiti er í fjórðu málsgrein 45 gr, skipulagsreglugerðar:

„Í skipulagsreglugerð skal kveðið á um öryggisforsendur og takmarkanir á landnotkun. T.d vegna náttúruvár, verndar, svo sem vatnsverndar, eða mengunar. Þá skal sérstaklega kveðið á um aðgengi fyrir alla.“

Þetta er skýrt og verður vonandi enn betur útfært í reglugerð.

Það segir sig sjálf að hvers konar skipulag hefur veruleg áhrif á aðgengi. Hvort sem um er að ræða landsvæði, eða hvers konar mannvirki skulu byggð á ákveðnum reit er ávalt mikilvægt að skoða hverjir skuli nota svæðið eða bygginguna og með tilvitnun í stjórnarskrá lýðveldisins Ísland „Allir skulu vera jafnir fyrir lögum og njóta mannréttinda... “

Það er ekkert jafnrétti, ef menn geta ekki notið skólagöngu, vegna óásættanslegs aðgengis, t.d. þar sem ómögulegt er að komast um hverfið! Sama á við um bústað, nám, vinnu eða tólmstundir.

Niðurstöður

Öryrkjabandalag Íslands fagnar þeirri vinnutilhögun sem fram kom við gerð draga að frumvarpi að lögum um mannvirki, þar sem ÖBÍ hefur átt sinn fulltrúa í bakhóp nefndarinnar. Notendasamráð sem þetta er að mati ÖBÍ til fyrirmyndar og er lögð áhersla á að slík vinnutilhögun verði viðhöfð í framtíðinni.

Öryrkjabandalag Íslands leggur á það þunga áherslu að í markmiðsgreinum beggja frumvarpanna verði lögð áhersla á **aðgengi fyrir alla**. ÖBÍ fagnar að þetta skuli vera komið skýlaust í frumvarp til skipulagslaga, en ítrekar jafn framt nauðsyn þess að það skuli kveðið fastar að í markmiðsgrein frumvarps til laga um mannvirki.

ÖBÍ telur mikla nauðsyn á að koma á aðgengishönnun sem skyldu og því mikilvægt að hún sé a.m.k. talin upp í því sem eigi að vera á reglugerð.

Allt frá fyrstu heildarlögum um byggingarmálefni landsins hefur Sjálfsbjörg, landssamband fatlaðra og önnur félög innan ÖBÍ óskað eftir að sett verði ákvæði í lög um viðurlög þegar ekki er farið að lögum um aðgengi fyrir alla. Á þessu hefur verið töluverður misbrestur og hreint ótrúlegt að ekki skuli enn fást inn í lagatextann að aðgengi skuli vera samkvæmt lögum til að taka megi byggingu í notkun!

Í Byggingarreglugerð frá 1. júlí 1992 stendur í annari málsgrein 8.2.2.1. Lyftur: „Við meiriháttar breytingar á byggingum skal tryggja aðgengi hreyfihamlaðs fólks í hjólastól m.a. með lyftubúnaði...“ Þetta hefur fallið niður úr síðari reglugerðum og er af því mikil eftirsjá. Það væri því ákaflega áriðandi að í upptalningu á því sem skuli vera í reglugerð við lög um mannvirki verði krafa um bætt aðgengi fyrir alla við meiriháttar breytingar eða lagfæringar. Það hefur viljað brenna við að þegar menn hafa ráðist í meiriháttar breytingar á eldra húsnæði hafi **aðgengi fyrir alla** gleymst!

Öryrkjabandalag Íslands bindur miklar vonir við Byggingarstofnun og treystir því að þar verði aðgengi fyrir alla í hávegum haft. ÖBÍ telur það mjög mikilvægt að þegar hin nýja stofnun tekur til starfa, verði sem fyrst komið á föstu sambandi, bæði við gerð nýrrar reglugerðar sem og virks eftirlits með aðgengismálum um allt land.

Reykjavík, 18. apríl 2007

Guðmundur Magnússon, formaður ferlinefndar ÖBÍ